

[Boligministeren.]

ejerlejlighedsløvgivning, som blev resultatet, må gælde, i hvert fald indtil boligforligsperioden er udløbet.

Lad mig slutte med helt klart at sige, at regeringen ikke kan acceptere en ændring af ejerlejlighedsloven som den, fremskridtspartiets lovforslag går ud på.

Kaj Poulsen (S):

På baggrund af boligministerens meget grundige redegørelse, som socialdemokratiet naturligvis er enig i, skal jeg gøre det kort med nogle få bemærkninger.

Vi har den opfattelse, at dette forslag er et forslag om indførelse af spekulation i den almennyttige boligsektor, som hidtil har været fritaget for noget sådant.

Det siges i bemærkningerne til forslaget, at det ikke kan være folketingets opgave at forhindre folk i at købe egen bolig. Det kan man være enig eller uenig i, men så længe vi kan konstatere, at boliger er en mangelvare i dette land, må det være folketingets opgave at beskytte de svagest stillede familier, således at disse mennesker har en chance for at få en ordentlig bolig. Forslaget her har den modsatte virkning: det prioriterer de bedre stillede familiers ret til en menneskeværdig tilværelse på de svages bekostning, og hvem skal så i givet fald hjælpe dem? Det kunne fremskridtspartiet eventuelt svare os på.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne afvise forslaget.

Brixtofte (V):

Venstre kan ikke tilslutte sig forslaget, men vi ser gerne, at de problemer, der er omkring forslagets vedtagelse, bliver belyst under udvalgsbehandlingen.

Det er imod venstres opfattelse, at initiativet til at indføre ejerboliger i det almennyttige boligbyggeri skal komme fra boligselskaberne. Efter venstres opfattelse skal det være beboerne, der har ret til at tage initiativet. Derfor vil jeg henvise til det forslag, venstre senere får behandlet i dag.

Ingomar Petersen (RV):

Det radikale venstre vil ikke være med til en langsom kvælning af det almennyttige byggeri. Vi kan ikke tiltræde forslaget.

Haustrup Clemmensen (KF):

Det konservative folkeparti har i en lang år-række arbejdet for, at ejerlejligheder udbredes i den størst mulige del af boligmassen. Derfor har vi sympati for dette forslag. Det vil også skabe et større udbud og dermed vel rimeligere priser inden for ejerlejlighedsmarkedet.

Også vi er naturligvis enige i, at de økonomisk svagt stillede skal sikres i udlejningsmassen. Jeg må have lov at gøre opmærksom på, jeg vil ligefrem sige, at det er min tunge pligt at erindre om, at der findes også beboere, måske ikke så helt få, inden for det almennyttige byggeri, der ikke med rette kan karakteriseres som økonomisk svagt stillede. Derfor har vi altså sympati for tanken, men erkender, at der under alle omstændigheder naturligvis skal sikres et rimelig stort udbud af lejligheder, ikke mindst af hensyn til de økonomisk svagest stillede.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi finder ikke, at boligsituationen i almindelighed er til at gennemføre det herværende forslag.

Kaj Hansen (DKP):

Overskriften over dette forslag kunne passende være: har du penge, så kan du få, og har du ingen, så kan du gå.

Er der slet ingen grænser for de asociale boligforslag, der fremsættes her i folketinget? Det er jo faktisk beskæmmende, at efter at vi har haft en menneskealders udvikling af socialt og almennyttigt boligbyggeri, så er der partier, der ganske bevidst sætter ind på at kvæle det, og dette er jo et led i at få kvalt det almennyttige boligbyggeri. Jeg tror, man overser en meget væsentlig ting – og dér kan man snakke med kommune efter kommune: de ville simpelt hen ikke være i stand til at løse deres opgave som kommunalbestyrelser, hvis ikke de havde almennyttige boliger og sociale boliger at trække på.

Jeg kan i det store og hele i øvrigt henholde mig til, hvad der er sagt af boligministeren og af den socialdemokratiske ordfører.

Jeg vil gerne understrege, at kommunisterne er modstandere af enhver form for ejerlejligheder, fordi det har udløst noget af den mest modbydelige spekulation, vi endnu har set i dette land.